

Kjøbenhavn skulde have Lov til at køre noget hurtigere, end forslaaet i Lovforslaget, altsaa med større Hurtighed end halvanden Mil i Timen. Jeg skal her bemærke til det ærede Medlem, at kan det ærede Medlem blive enig med den højtærede Justitsminister om, at man her i Kjøbenhavn kan faa Lov til at køre hurtigere, tror jeg, ingen af os ude fra Landet har noget derimod, men jeg tror ganske vist, at den allerstørste Del af Befolkningen her i Kjøbenhavn har meget derimod. Det er imidlertid noget, jeg ikke skal komme ind paa. Det ærede Medlem fremkom i Gaar med en Udtalelse med Hensyn til det Tilfælde, at et Automobil vil køre forbi en Befordring. Han sagde, at han troede, det var rigtigst, at Forbikørslen kunde ske hurtigt. Jeg skal hertil bemærke, at jeg vil paa en vis Maade give det ærede Medlem Ret. Det er paa en Maade bedre, at Forbikørslen sker hurtigt, end at den sker langsomt. Men enten den sker hurtigt eller langsomt, er denne Forbikørsel forbunden med stor Fare, og det er denne Fare, vi her maa søge at faa afværget. Jeg ser ikke, den kan afværges paa anden Maade end ved, at man i § 19, første Stykke, faar en Tilføjelse som den, der findes i Paragraffens andet Stykke, nemlig, at ved en saadan Forbikørsel skal Automobilføreren være pligtig til straks at standse, naar Kusken gør Tegn til ham, eller han ser, at Hesten eller Hestene vise Tegn til Skræk. Naar det tilføjes, bliver det muligjort, at Kusken kan faa Tid til at staa af og berolige Hestene. I Jylland kører en Mængde Mennesker med een Hest. De fleste Husmænd f. Eks. kører med Enspænder, og der er ingen Kørsel saa vanskelig som Enspænderkørsel. En Enspænderhest, som vil kaste sig over til Siden, er ikke til at styre. Nu ved jeg meget vel, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon) er en meget dygtig Kusk. Men en saadan Enspænderhest, der vil kaste sig over til Siden, kan han ikke styre. Derfor er det absolut nødvendigt, at vi faa en Tilføjelse, hvorefter den Fare, som dog foreligger her, saa vidt muligt kan afværges.

Til § 16, tredje Stykke, har jeg nogle Bemærkninger at gøre. Bestemmelsen angaar Kørsel paa Kommunevejene til og fra en Vej af 12 Alens Bredde, altsaa til og fra en Landevej. Det er selvfølgeligt, at de, der ikke direkte have Adgang til en 12 Alen bred Vej, maa have Adgang, men denne Adgang maa have en Begrænsning,

for skulde de have Adgang paa 2—3 Mil til en Landevej, siger denne Bestemmelse om de 12 Alens Bredde aldeles ingen Ting. Bliver der ingen Begrænsning, tror jeg, det er absolut nødvendigt, at der for denne Kørsel paa Kommuneveje bliver givet strengere Forsigtighedsregler end for Kørsel paa Landeveje, f. Eks. at man skal køre sagtere eller maaske paa anden Maade. Det forundrede mig, at det ærede Medlem for Vinderup (Svendsen) havde saa meget til overs for Automobilkørsel paa Kommuneveje. Han hævdede, at der var ingen Fare, for Kommunevejene vare dybtsporede og sandede, og derfor vilde der som Regel ikke komme saadan Kørsel der. Det ærede Medlem tog dog vist fejl her, for den Nabo, han nævnte, bruger netop meget Automobil paa Kommuneveje, og der er ingen Tvivl om, at det vil blive ved.

Jeg har saa et Par Bemærkninger til nogle Udtalelser, der ere faldne i Dag fra den ærede Minister, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Rosleff) og Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen). Det er blevet udtalt, at vore Amtsraad have indstillet deres Arbejde paa at lave Vedtægter, fordi de ventede paa et Lovforslag angaaende Automobilkørsel. Jeg kan dog oplyse, at i Jylland er der et Amtsraad, Thisted Amtsraad, der har vedtaget, at indtil vi faa en Lov om Automobilkørsel, skal al Automobilkørsel i Amtet være forbudt. Det er vedtaget lige i disse Dage, saa man kan være vis paa, at Stemningenovre i Jylland blandt Landbefolkningen er meget imod Kørsel med disse Automobiler, og at man altsaa derovre ønsker saa skarpe Bestemmelser som overhovedet muligt. Den højtærede Minister har forklaret, at § 28 om Erstatning skal forstaaes saaledes, at det er Automobilføreren, hvem det paahviler at godtgøre, at han ikke har nogen Skyld i, at der sker Ulykker. Det er selvfølgelig en Fordel, naar Paragraffen skal forstaaes saaledes, men jeg tror dog, det vilde være en endnu større Fordel, naar man kunde faa Paragraffen affattet i den Form, der i Dag blev antydet af det ærede Medlem for Vinderup. Med disse Ord skal jeg endnu en Gang anbefale Lovforslaget.

J. H. Jensen: Vi fik for et Øjeblik siden at høre, hvordan det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die (Alf. Christensen) fortolkede sin Tilslutning til mine Udtalelser. Jeg maa imidlertid indrømme, at han forstaaer den Kunst at lægge en anden Betydning i Ordene, end vi Lægfolk gøre